

Енчо п. Атанасовъ, отъ с. Ка-
блешково, съ сестричетата си
Ионка и Мери —
спечелилъ по жребие за разре-
шена задача: помѣстване на пор-
трета му

Казаль това и си отишълъ. Стиг-
налъ у дома си и се замислилъ, какъ
да намѣри дния съ златни семена.
Мислилъ, мислилъ, отишълъ въ по-
лето и тамъ видѣлъ единъ щъркель.
Приближилъ се тихо до него и го
хваналъ. Занесълъ го въ кѣщи и му
счупилъ крака. Дълго крѣскалъ щър-
кельтъ отъ болка. Селянинътъ го
поставилъ въ избата и почналъ да
се грижи за него, излѣкувалъ го,
пусналъ го на воля и почналъ да
очаква дния съ златни семена.

Следъ една година нѣкой почу-
каль на вратата му и той отвориъ.

Панайотъ Петковъ

отъ с. Русаля, Търновско. И той
е щастливецъ по сѫщия начинъ,
за да му се помѣсти портрета
въ списанието

Гледа: щъркелътъ носѣлъ дния,
оставилъ я до него и безъ да се
поклони, отлетѣлъ.

— Ето какъ идва богатството.
За всичко трѣбва добра смѣтка, ако
не бѣхъ изхитрилъ щъркела, нищо
нѣмаше да получа.

Разрѣзълъ селянинътъ динята, а
отъ нея вмѣсто златни семички, про-
пълзѣли червеи, тѣ почнали да ра-
статъ, израстнали голѣми змии, за-
съскали и нападнали жадния за зла-
то селянинъ. Тѣй дошълъ краятъ на
този скжперникъ.